

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Hebreeën 4: In Zijn rust, nu of later?

Er is een populaire christelijke doctrine die stelt dat we op dit moment in Zijn rust zijn vanwege ons vertrouwen en geloof in de Messias.

Deze zogenaamde rust vervangt de terugkerende 7e dag rust, die we kennen als de Sabbat.

In deze studie behandelen wij het volgende:

- 1) We zijn momenteel nog niet in die rust in de Messias.
- 2) Deze rust wordt ons beloofd in de toekomst, als we niet ongehoorzaam en ongelovig worden.
- 3) We zullen laten zien hoe de wekelijkse Sabbat op de 7e dag een profetische voorafschaduw is van een periode van 1000 jaar, die de Dag van de Heer wordt genoemd.
- 4) Omdat deze 1000 jarige Sabbat, waarin onze Heer en Messias zal regeren, wordt uitgebeeld door de Sabbat op de 7e dag, noemt onze Messias Zichzelf de "Heer van de Sabbat", en Hij verwijst daarmee naar het profetische beeld van de Sabbat op de 7e dag.
- 5) We zullen de Sabbat op de 7e dag blijven houden, ook al wordt de profetische aard van de dag des Heeren vervuld.
- 6) En als laatste, we moeten de Sabbat op de 7e dag nog steeds houden als een dag van rust, want:
 - De Sabbat is een gebod van God.
 - We zijn op dit moment nog niet in Zijn rust.
 - Zelfs als we in Zijn rust zijn binnegaan, vertellen de profeten ons dat we ook dan nog steeds de Sabbat op de 7e dag houden.

Genesis 2:3

[En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.](#)

Exodus 20:8

Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt.

“Gedenk”...gedenk jij dat Hij ons de Sabbat heeft gegeven?

Vers 11...

Exodus 20:11

Want in zes dagen heeft de HEERE (Jahweh) de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE (Jahweh) de sabbatdag, en heiligde die.

Hoeven we de 7e dag nu niet meer heilig te houden? Heilig betekent “apart gezet.” Die dag moet anders zijn dan de andere dagen, omdat onze Schepper ons al vanaf het begin opdraagt om te rusten, naar Zijn voorbeeld.

De 7e dag werd al in het begin ingesteld, in Genesis 2, en de Sabbat is voor de mens gemaakt:

Markus 2:27

En Hij zei tegen hen: De sabbat is gemaakt ter wille van de mens, niet de mens ter wille van de sabbat.

De Sabbat was NIET nieuw bij de Sinai.

De Sabbat was al vanaf het begin heilig. De Sabbat is voor de mens gemaakt.

Op deze manier werd de Sabbat apart gezet door onze Schepper, Hij heeft het niet apart gezet voor Zichzelf, maar voor de mens.

De opdracht om deze dag apart te zetten, geldt al vanaf het begin.

Exodus 20:8-11

Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE (Jahweh), uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. Want in zes dagen heeft de HEERE (Jahweh) de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE (Jahweh) de sabbatdag, en heiligde die.

Geloof het of niet, JHWH doet alles voor een reden.

De Sabbat is ingesteld om ons te onderwijzen over de toekomstige eindtijd.

De Sabbat is profetisch, en we behandelen deze profetie later in deze studie.

Er zijn mensen die de profetische aard van de Sabbat accepteren en correct toepassen op de Messias, vervolgens vergissen ze zich echter in de tijd, door te zeggen dat de Sabbat al is aangebroken ... in deze

visie hebben we de letterlijke rust van de 7e dag niet meer nodig, we zijn nu elke dag geestelijk aan het rusten in de Messias.

Een direct probleem bij het verwijderen van de letterlijke toepassing van de Sabbat is, dat we bij de wederkomst van de Messias lezen, dat de Sabbat nog wordt gehouden, zelfs tijdens het 1000-jarig rijk.

Jesaja 66:23

En het zal geschieden dat van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat alle vlees zal komen om zich neer te buigen voor Mijn aangezicht, zegt de HEERE (Jahweh).

Tijdens het 1000-jarig rijk zullen alle volken, van Sabbat tot Sabbat, JHWH aanbidden.

Dit is net zo letterlijk als de cyclus van de nieuwe maan zelf. De maan is de referentie-eenheid van maanden, de Sabbat verwijst naar de eenheid van weken.

De Sabbat is van kracht en wordt zelfs toegepast na de terugkomst van onze Messias.

Is het dan logisch om te geloven dat de Sabbat gold toen Hij hier in de eerste eeuw bij ons verbleef, zal gelden als Hij terugkomt, maar in de tussentijd niet letterlijk hoeft te worden toegepast?

Alleen in een vreemde doctrine wordt geconcludeerd dat de Sabbat een aan/ uit-schakelaar is, die door onze Vader wordt bediend.

Dit is gewoon een probleem.

De vervulling van het geestelijke begrip neemt niets weg van de fysieke toepassing ervan, en op dezelfde wijze leert de fysieke toepassing ons over het geestelijke begrip.

De op het Griekse denken georiënteerde theologie probeert deze begrippen van elkaar te scheiden, maar deze concepten zijn in de Bijbel met elkaar getrouwd, waarbij de kern veel dieper gaat dan enkel de Sabbat.

Laten we ons eens in de zaak verdiepen...

Zijn we al in Zijn rust binnengegaan? Het is heel populair om te onderwijzen dat dit al het geval is.

Mattheüs 11:28-30

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

Hier vertelt onze Messias niet wanneer we die rust zullen ontvangen, alleen dat we die rust zullen vinden als we Hem volgen.

Dus, wanneer hebben we die rust?

Er zijn mensen die suggereren dat we die rust nu al hebben in de Messias:

Deze doctrine is voornamelijk gestoeld op deze woorden:

Hebreeën 4:3

Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, ...

Op het eerste gezicht kunnen we uit deze woorden snappen, waarom wordt gezegd dat gelovigen Zijn rust al zijn binnengegaan. Je kunt een dergelijke uitleg nog gemakkelijker aannemen als je deze woorden benadert vanuit de veronderstelling dat ze zo moeten worden begrepen.

Er wordt onvermurwbaar onderwezen, dat omdat we zagezegd al in Zijn geestelijke rust verkeren, er absoluut geen geldige reden is om Zijn Sabbat fysiek te houden, zoals het Woord onderwijst.

Er wordt enorm veel vertrouwen gesteld in de uitleg van deze woorden. Een dergelijke uitleg geeft een theologische vergunning om bepaalde bevelen van God verouderd te verklaren. Het is dan ook een aantrekkelijke doctrine voor hen die onderwijzen dat één dag rust per week gebondenheid is, in plaats van vrijheid (Psalm 119:45).

In plaats van een wekelijkse geheiligde (apart gezette) rustdag, zoals het Woord van God ons onderwijst, en JHWH ons toonde in de schepping week, rusten we nu zogenaamd elke dag. Daardoor wordt het zevendaagse patroon, dat in het begin werd ingesteld, verworpen omdat die vervuld is in deze nieuwe doctrine.

Meestal wordt geleerd dat Israël in de woestijn een ander evangelie kreeg dan wij, ze moesten "werken" doen om aanvaardbaar te zijn voor God. Er wordt onderwezen dat Israël in de woestijn moest 'werken' om Gods Wet te houden, zodat ze rechtvaardig zouden zijn voor God. Wij echter kunnen zogenaamd rusten van onze werken.

We zullen dat perspectief gaan toetsen aan de context van Hebreeën 4:3.

We zullen zien dat deze populaire interpretatie van Hebreeën 4:3 de gezonde Schriftuurlijke leer heeft verlaten, en als filosofisch en theologisch Alice in Wonderland kan worden beschouwd. Als een vers tot een hele doctrine leidt, dan is dat niet veel Bijbelse onderbouwing voor een theologie. Als we Hebreeën 3 en 4 onderzoeken, wordt dit wel duidelijk.

Dat even terzijde, de echte impact van deze doctrine is dat het Bijbelse onderwijs over de Sabbat wordt veranderd. Dat is het doel van deze doctrine. De Sabbat die Jesjoea (Jezus), en elke auteur van de Bijbel hield, wordt opzij gezet en vervangen door de alledaagse "*we hebben nu rust in Christus*" doctrine.

Daarmee wordt "*letterlijke rust op elke 7e dag*" veranderd naar "*wij houden geen letterlijke rust meer elke 7e dag*".

Houd in gedachten, dat onze Schepper de Sabbat heiligde of apart zette van alle andere dagen van de week door te rusten. De aanhangers van de doctrine suggereren dat onze Messias kwam om alle dagen gelijk te maken, en ons te onderwijzen om de Sabbat niet meer apart te zetten, of heilig te houden.

Het is verontrustend dat alleen dit ene vers uit de brief aan de Hebreeën wordt gebruikt, als basis en ondersteuning voor deze doctrine. Vanuit dit vers wordt de hele doctrine opgebouwd. Het is natuurlijk geen goede manier om een doctrine te baseren op slechts een paar woorden van de Schrift. Vooral als daarmee wordt onderwezen dat één van de belangrijkste geboden van God is veranderd of afgeschaft.

Daarnaast is de ongelukkige realiteit dat velen deze doctrine niet toetsen aan de Schrift, maar in plaats daarvan vertrouwen op menselijke leerstellingen. Als we een halve zin uit de context van een hele brief halen, dan is het niet al te moeilijk na te gaan dat je daarmee een ernstig risico loopt op een foutieve uitleg. Als er ooit een reden is om iets te toetsen (1 Thes. 5:21), dan is dit een goed voorbeeld.

We veronderstellen vaak dat anderen slimmer zijn dan wij en vertrouwen op honderden jaren doctrinaire geschiedenis. Dat is een belemmering om deze doctrine zelf te gaan toetsen. Beide obstakels kunnen het gevaar met zich meebrengen dat er fouten ontstaan in onze theologie. Alle gelovigen zijn uitgerust om Zijn Woord te begrijpen en te bestuderen (1 Johannes 2:27). En op het eind, bij het oordeel, kunnen we niet naar onze leraren verwijzen. Wij zijn verantwoordelijk en aansprakelijk voor wat we geloven.

Moeten we daarom niet gaan vaststellen of Hebrëen 4:3 bewijst dat we nu in Zijn rust zijn? Moeten we de context niet eens overwegen? Of moeten we gewoon blijven vertrouwen op menselijke doctrines, waardoor de geboden van God worden afgeschaft?

Wat is de Sabbat?

Voordat we deze uitleg van Hebrëen 4:3 gaan toetsen aan de Schrift, moeten we de basisprincipes van de Bijbels vastgestelde Sabbat begrijpen.

Omdat de zevende dag in Genesis 2:2 tot een "apart gezette" dag werd uitgeroepen, geldt al vanaf dat moment de opdracht om deze dag "apart gezet" (heilig) te houden. Het is daarnaast een eeuwig verbond, dat is dus het tegenovergestelde van een "eindig verbond." Denk daar eens even over na. Heeft JHWH het een eeuwig verbond genoemd, omdat Hij het zou gaan beëindigen?

Oeps?

Exodus 31:16

[Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond.](#)

Het bestaat gewoon uit rusten, en het niet rechtstreeks aan het werk zetten van anderen, of dieren. Dit is de manier om de dag "**apart te zetten**" (heilig houden) van alle andere dagen.

Welke problemen kent de reguliere leer over de Sabbat, die we nog niet hebben besproken?

1) Zelfs de buitenlander / vreemdeling (heiden), die geënt is op Israël, wordt opgedragen om de Sabbat heilig te houden. Er is geen verschil tussen gelovigen.

Dit is een probleem voor hen die onderwijzen dat God verschillende instructies geeft aan verschillende groepen van Gods volk. Gods Woord onderwijst echter dat er één Wet is voor iedereen. Zij die proberen om het Woord van God te scheiden en te onderwijzen dat God onderscheid maakt tussen groepen mensen, geloven in een ernstig misverstand over Gods plan en de strekking van Zijn instructies.

2) Wij lezen dat de Sabbat nog steeds bestaat, en dat deze ook nog wordt gehouden in de profetische toekomst, het 1000-jarig rijk.

Dit is een probleem voor mensen die leren dat het kruis de inzetting van Sabbat op de 7e dag heeft afgeschaft. Als de letterlijke naleving van de Sabbat werkelijk werd afgeschaft, waarom zouden we die in de toekomst dan wel houden? Er is geen verschil in het houden van de Sabbat, vóór en na het kruis.

3) We lezen ook dat Jesjoea (Jezus) verklaarde dat niet één jota of tittel van de Wet voorbij zou gaan totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, en de Wet en Profeten zijn vervuld. We weten dat nog niet alles van de Wet en de Profeten volledig is vervuld totdat Jesjoea in Openbaring 21 zegt: "Het is volbracht!" Ook Paulus onderwijst dat niets van de Wet van God teniet wordt gedaan (Romeinen 3:31) en dat Gods gehele Woord instructies van rechtvaardigheid zijn (2 Timotheüs 3:16-17).

Elke poging om te suggereren dat de Sabbatdag is veranderd of is afgeschaft genereert heel duidelijk veel onoplosbare conflicten. De meeste hebben betrekking op de tien geboden als "tien" geboden, niet negen. Dus waar is de letterlijke toepassing van het vierde gebod dan heengegaan?

Op welke manier wordt onderwezen dat de Sabbat is veranderd of afgeschaft?

Er zijn maar twee doctrines die worden gebruikt om de Sabbat van de 7e dag af te schaffen.

1) In één doctrine wordt de Sabbat van de 7e dag veranderd naar een sabbat op de 1e dag. Er wordt betoogd dat de Heer deze dag heeft veranderd. De moderne protestantse theologie heeft deze doctrine in grote lijn verworpen. Het staat vast dat de Katholieke Kerk deze verandering heeft ingesteld en iedereen weet dat er geen enkel vers in de Schrift staat om een dergelijke verandering te ondersteunen.

2) De andere doctrine die wordt gebruikt om het houden van de Sabbat op de 7^e dag af te wijzen is gebaseerd op Hebreëen 4:3. Als gelovigen zijn we zogenaamd elke dag in de rust van Heer, waarmee het houden van een Sabbat op de 7e dag achterhaald zou zij.

Wat gebeurt er als we deze doctrine, gebaseerd op Hebreëen 4:3, echt gaan bestuderen en toetsen?

Onderwijst Hebreëen 4:3 echt dat we als gelovigen nu al Zijn rust zijn binnengegaan?

Als we vanuit Hebreëen 4:3 niet kunnen bewijzen dat gelovigen nu al Zijn rust zijn binnengegaan, dan blijkt de pijnlijke realiteit dat het afschaffen van de Sabbatrust een ernstige leerstellige fout is.

Hebreëen 4:3

Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, ...

Als iemand zegt:

"Omdat wij tickets voor Disneyworld hebben gekocht, gaan we Disneyworld binnen."

Geeft die verklaring dan een aanwijzing over het moment waarop de persoon die deze tickets heeft gekocht Disneyworld binnengaat, of helemaal niet?

Nee, helemaal niet.

Het is gewoon een uitleggende verklaring, die aangeeft dat de eigenaar van het ticket het recht heeft om op zeker moment naar Disneyworld te gaan.

Als iemand zou zeggen:

"Omdat wij tickets voor Disneyworld hebben gekocht, gingen we Disneyworld binnen."

Dan weten we uit die verklaring dat de tickets al zijn gekocht en Disneyworld is bezocht.

Het bovenstaande laat zien dat het uitmaakt hoe je dingen formuleert. Woorden betekenen dingen.

Zo is er ook verschil tussen de volgende verklaringen:

1) *"Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, ..."* (Dit bewijst niet dat we nu al Zijn rust zijn binnengegaan)

2) *"Wij die tot geloof gekomen waren, gingen immers de rust binnen, ..."* (Dit bewijst dat we Zijn rust zijn binnengegaan)

De eerste verklaring is precies zo geschreven als Hebreëen 4:3. De tweede verklaring geeft aan hoe Hebreëen 4:3 zou moeten zijn geschreven als het zou betekenen dat gelovigen nu al Zijn rust zijn binnengegaan. Dit is een kwestie van grammatica.

Op dit moment moet elke Bijbelstudent zich al grote zorgen maken over de doctrine "*We zijn nu in de rust van Christus*". Hebreëen 4:3 wordt gebruikt om met absolute zekerheid te onderwijzen, dat gelovigen Zijn rust reeds zijn binnengegaan (verleden tijd). We hebben zojuist echter laten zien dat een dergelijke zekerheid absoluut misplaatst is.

Waarom heeft iemand zo'n groot vertrouwen in zo'n wankle interpretatie van dat vers, waarmee het model van en het houden van de Sabbat op de 7e dag worden afgeschaft? Wat de motivatie ook is, het verandert niet hoe deze tekst is opgeschreven. Als iemand bovenop een boomstronk verklaart dat er "nooit een boom heeft gestaan", is dat nog niet waar. We kunnen geen betekenis in Hebreëen 4:3 leggen die er niet in staat.

Om te begrijpen wat Hebreëen 4:3 echt onderwijst, hebben we de context nodig.

Wat onderwijst Hebreëen 4 echt?

Om Hebreëen 4 te begrijpen, is het belangrijk dat je Hebreëen 3:7-19 begrijpt.

Hebreëen 3:7-11

Daarom, zoals de Heilige Geest zegt:

"Heden, indien u Zijn stem hoort, verhard dan uw hart niet, zoals bij de verbittering, op de dag van de verzoeking in de woestijn.

*Daar hebben uw vaders Mij verzocht;
zij hebben Mij op de proef gesteld
en Mijn werken gezien, veertig jaar lang.*

Daarom ben Ik toornig geworden op dat geslacht en heb gesproken: Altijd dwalen zij met hun hart, en zij hebben Mijn wegen niet gekend.

*Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen:
Mijn rust zullen zij niet binnengaan!"*

Hieruit leren we dat Israël Gods Geboden niet op hun hart had geschreven, zoals hun was opgedragen. Hierdoor kenden ze Gods wegen niet, en mochten ze Zijn rust niet binnengaan. Zoals verwacht is het wel of niet in Zijn rust binnengaan nog steeds de context.

Zie je dat Zijn "rust" wordt gelijkgesteld aan het binnengaan van het Beloofde Land.

Is dat al gebeurd?

Niet echt ... Jozua leidde Israël het Beloofde Land binnen, maar die gebeurtenis was een profetische voorafschaduw van de toekomst.

De naam Jozua is in het Hebreeuws Jehosjoea. Jehosjoea is dezelfde Hebreeuwse naam die aan onze Messias werd gegeven (ofwel Jesjoea in het Aramees).

Eén van de dingen die Hebreeën 4 duidelijk wil maken is dat dit een profetisch beeld is van wanneer onze Hebreeuwse Messias Jehosjoea (in de moderne Bijbels getranscribeerd in Jezus) ons in de beloofde rust zal brengen, net zoals Jozua dat lang geleden deed.

Wil je meer weten over hoe en wanneer dit gebeurt, lees dan de profetie van Ezechiël 40-48, waarin wordt geïllustreerd dat we bij de terugkomst van onze Messias uit de vier hoeken van de Aarde bijeengebracht zullen worden in het land waar onze Messias 1000 jaar zal regeren. Straks meer daarover

Hebreeën 3:12-15

[Zie erop toe, broeders, dat er nooit in iemand van u een verdorven hart zal zijn, vol ongeloof, om daardoor afvallig te worden van de levende God; maar vermaan elkaar elke dag, zolang men van een heden kan spreken, opdat niemand van u verhard zal worden door de verleiding van de zonde. Want wij hebben deel aan Christus gekregen, als wij tenminste het beginsel van de vaste grond van het geloof tot het einde toe onwrikbaar vasthouden, terwijl er wordt gezegd:...](#)

De auteur van Hebreeën leent van de lessen die we kunnen trekken uit de rebellie van Israël, en waarschuwt de mensen uit de tijd van Paulus om niet dezelfde fout te maken als de mensen in de wildernis. In Hebreeën 3 wordt heel duidelijk gesteld dat het mogelijk is om *"afvallig te worden van de levende God,"* doordat je *"verhard wordt door de verleiding van de zonde."* De auteur van Hebreeën moedigt ons aan om het geloof *"tot het einde toe onwrikbaar vast te houden."* Dus *"het einde"* heeft een verband met ons doel, de *"rust"* die we zullen binnengaan.

Zijn we al bij het "einde"? Nee, dat zijn we nog niet. Om dit verder te illustreren, de meesten wachten nog steeds hartstochtelijk op het aanbreken van de "EIND tijd".

Zoals bij elke waarschuwing, waarschuwt de auteur ons voor ernstige en zeer reële mogelijkheden. Deze waarschuwingen worden gegeven omdat die dingen echt kunnen gebeuren, en blijkbaar zijn gebeurd. Als deze dingen onmogelijk zouden zijn, dan is de waarschuwing op zich nutteloos.

Het is duidelijk dat deze schrijver aan gelovigen schrijft, hij noemt hen *"broeders"* en verklaart dat ze *"mede deelgenoten zijn in Christus."* Alleen als je *"in God"* bent, kun je *"wegvallen van God."* Daarmee wordt vast op een aantal theologische tenen getrapt, maar het is realiteit. We *"delen in Christus"* enkel ALS we *"vasthouden tot het einde."*

Dus nu wordt de vastgestelde context van wel of niet binnengaan in Zijn rust uitgebreid, door ons te vertellen WANNEER we die rust binnengaan. Namelijk, "in het eind" ALS "we blijven vasthouden."

Hebreeën 3:15-19

... Heden, als u Zijn stem hoort, verhard *dan* uw hart niet, zoals in de verbittering. Want hoewel sommigen *die stem* gehoord hadden, hebben zij *Hem* verbitterd, maar niet allen die onder leiding van Mozes uit Egypte waren getrokken. Op wie is Hij dan veertig jaar lang vertoornd geweest? Was het niet op hen die gezondigd hadden, van wie de lichamen zijn gevallen in de woestijn? En aan wie heeft Hij gezworen dat zij Zijn rust niet zouden binnengaan, dan aan hen die ongehoorzaam geweest waren? Zo zien wij dat zij niet konden ingaan vanwege hun ongelof.

Het frustrereert veel toonaangevende theologen dat zij die zondigden en ongehoorzaam waren, werden gelijkgesteld aan ongelovigen. Heb je dat gezien?

Dit is een uitdaging voor veel moderne doctrines, die op allerlei manieren proberen om gehoorzaamheid en geloof /vertrouwen te scheiden. In werkelijkheid onderwijst Jacobus (Jacobus 2:14-20), dat ze verbonden zijn. Het wordt in de Schrift als volgt onderwezen:

Als we het Woord van God geloven (vertrouwen), dan komt daaruit voort dat we doen wat we geloven.

Als we niet geloven in het Woord van God (niet vertrouwen), dan zullen we als gevolg daarvan ongehoorzaam zijn aan het Woord van God.

Overweeg het volgende voorbeeld ...

Als je echt gelooft (vertrouwen hebt), dat de bliksem in een boom zal slaan, dan neem je afstand van die boom (iets doen om weg te komen). Het geloven kwam eerst, maar je gedrag wordt vervolgens bepaald door wat je gelooft.

Dus is het niet vanwege de ongehoorzaamheid van .Wat wij in ons hart geloven is wat we zullen doen maar door hun gebrek aan geloof (het schrijven Zijn Woord in ,Israël dat ze de rust niet binnengingen was het resultaat dat ze het ,(Omdat Zijn Woord niet op hun hart was geschreven (geloof ,(hun hart .Woord van God niet deden

Wat is de context die Hebreeën 3 heeft neergelegd voor Hebreeën 4?

We hebben geleerd dat het opstandige Israël Gods rust niet is binnengegaan vanwege hun ongehoorzaamheid en ongelof. De auteur van Hebreeën geeft ons dezelfde waarschuwing. We moeten ervoor zorgen dat we niet van God afvallen, door te zondigen en in ongelof ongehoorzaam te zijn. Als we deze waarschuwing negeren, en er geen acht op slaan, dan schetst Hebreeën 4 de gevolgen.

Hebreeën 4:1

Laten wij er dan beducht voor zijn dat iemand van u ooit schijnt achter te blijven, terwijl de belofte om in Zijn rust binnen te gaan *nog van kracht is.*

Dit vers is problematisch voor hen die geloven dat we al in Zijn rust zijn. Als we Zijn rust zogenaamd al zijn binnengegaan, hoe kan het dan zijn dat die niet zullen bereiken? We zagen al eerder dat de lezers van deze brief worden beschreven als broeders in de Messias. Zij geloven dus al! ... Maar ondanks dat ze al geloven, worden ze gewaarschuwd dat ze Zijn rust niet zullen binnengaan als ze ongehoorzaam zijn.

Dit bewijst dat ons huidige geloof niet hetzelfde is als huidige rust ... Ons huidige en voortdurende geloof zal ons LATER rust geven.

Zij die geloven, maar ongehoorzaam worden, verliezen hun rust die ze later zouden ontvangen.

We gaan dus aan het einde de rust in, omdat we begrijpen dat de "*belofte van het binnengaan van Zijn rust nog steeds bestaat.*" Als wij, als gelovigen, Zijn rust al zijn binnengegaan, dan was die belofte al vervuld, en niet meer in afwachting.

Daarom bemoedigt de auteur van Hebreëën ons om standvastig te zijn tot het eind, om Zijn rust binnen te kunnen gaan:

Hebreëën 3:14

...Als wij tenminste het beginsel van de vaste grond van het geloof tot het einde toe onwrikbaar vasthouden.

We delen in de rust van Christus, als we een standvastig vertrouwen hebben tot het eind.

Hebreëën 4:2

Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan hen. Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden.

Ook de uitleg van dit vers is voor hedendaagse theologen frustrerend. Israël heeft in de woestijn hetzelfde evangelie ontvangen als wij.

Hetzelfde evangelie dat wij moeten gehoorzamen (1 Petrus 4:17; 2 Thessalonicenzen 1:8; 2:14; Romeinen 10:16).

Hetzelfde evangelie dat eeuwig is (Openbaring 14:6).

Hetzelfde evangelie dat het Woord van God is (1 Petrus 1:25; Kolossenzen 1:5)

Hetzelfde evangelie dat aan iedereen was verkondigd (Kolossenzen 1:23)

Hetzelfde evangelie dat Christus predikte, en dat werd gepredikt in het boek Handelingen.

Israël kwam in opstand tegen het Woord van God, dat we zien door hun ongehoorzaamheid (ongeloof). Het Woord van God (Evangelie) gaf hun geen voordeel omdat ze het Evangelie niet geloofden. Ze waren "hoorders", en geen "daders" van het Woord, en bedrogen zichzelf (Jacobus 1:22). Het ware geloof brengt gehoorzaamheid voort.

In onze reguliere doctrines geven we er vaak de voorkeur aan dat wij een ander Evangelie hebben ontvangen dan het Evangelie dat Israël ontving in de woestijn. Dat is dus niet waar. Het is hetzelfde "Evangelie van het Koninkrijk", dat Jesjoea (Jezus) predikte. Het zou geen verassing moeten zijn dat Jesjoea onderwees uit, corrigeerde uit, en wandelde in dezelfde Wet van God.

Dit brengt ons bij het vers in kwestie:

Hebreeën 4:3

Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, zoals Hij gezegd heeft: Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Mijn rust zullen zij niet binnengaan! En dat terwijl *Zijn* werken *al* sinds de grondlegging van de wereld voltooid zijn.

We hebben in 4:1 al vastgesteld dat de belofte van het binnengaan van Zijn rust nog bestaat. Ook hebben we in hoofdstuk 3 vastgesteld dat wij, als gelovigen, een waarschuwing krijgen om niet tekort te schieten, zodat we Zijn rust niet zouden binnengaan. Zo bepaalt of we 'tot geloof gekomen zijn' (verleden tijd), of we Zijn rust binnengaan. Zoals hoofdstuk 3 heel duidelijk aangeeft, gebeurt dit nadat we standvastig zijn gebleven tot het eind. Dan zullen we die rust binnengaan. We kunnen vers 1 niet tegenspreken, het is duidelijk dat we die rust pas binnen gaan nadat we hebben voldaan aan de waarschuwing, die de auteur van Hebreeën ons geeft. Israël rebelleerde in de woestijn en ging die rust niet binnen.

Hebreeën 4:4-5

Want Hij heeft ergens over de zevende *dag* als volgt gesproken: “En God heeft op de zevende dag van al Zijn werken gerust.” En op deze *plaats* opnieuw: “Zij zullen Mijn rust niet binnengaan!”

De auteur van Hebreeën maakt duidelijk dat de zevende dag een dag is waarop we rusten van al onze werkzaamheden. Vers 1 zegt dat deze dag nog niet is aangebroken. Vers 2 zegt dat degenen in de woestijn hetzelfde Evangelie van het Koninkrijk hebben ontvangen als wij. En vers 3 geeft aan dat we deze rust zullen binnengaan, nadat wij het geloof tot het einde toe hebben vastgehouden. Vers 4 geeft het verband aan van de zevende dag met het Evangelie van het Koninkrijk, dat in vers 2 wordt genoemd.

Wat heeft het patroon van de zevende dag te maken met het Koninkrijk dat nog komt?

Daarin brengt een grondige studie van Gods Woord veel verheldering.

Het patroon van 7 dagen en de Dag van de Heer als Sabbat

We zullen ontdekken dat de Sabbat op de 7e dag een profetische schaduw is van de rust die JHWH met ons zal hebben, net zoals Hij dat deed na de schepping.

We zien dat de dagen van de schepping de 6.000 jaar van het werken van de mens vertegenwoordigen, en daarna volgt 1000 jaar rust in Hem, wanneer onze Messias terugkeert.

Let op het patroon van de zeven in Job 5:19.

Job 5:19

In zes benauwdheden zal Hij je redden, en in zeven zal het kwaad je niet treffen.

Volgens deze tekst komen er zes benauwdheden voordat we worden bevrijd. Het is bekend dat we als gelovigen verdrukking kunnen verwachten.

Wat we zeker van Job kunnen leren, is dat er "zes" benauwdheden zijn, of verdrukkingen. Na deze "zes" komt de zeven, die compleet anders is dan de "zes." In feite zal geen kwaad ons raken. Dat kan alleen maar na de eerste opstanding zijn.

We worden bevrijd op het moment van die opstanding:

Daniël 12:1-2

In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, hij die uw volksgenoten bijstaat. Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd. In die tijd zal uw volk ontkomen: ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek. En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen.

Zowel Job als Daniel zijn het erover eens dat we bevrijd worden op het moment van de opstanding.

Dus de opstanding gebeurt op de 7e.

Maar de 7e wat?

De opstanding gebeurt op de 7e dag. De 7e dag is de “laatste dag” van een week. Dit kan ook de “laatste dag” genoemd worden, zoals Martha het correct aangaf:

Johannes 11:24

Martha zei tegen Hem: “Ik weet dat hij zal opstaan bij de opstanding op de laatste dag.”

Een andere verwijzing naar de “laatste dag” staat in Johannes 6:54, opnieuw in de context van de opstanding.

Johannes 6:54

Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

Nu gaf Jesjoea ook aan dat Hij de Heer is van de Sabbat:

We weten ook dat de opname zal plaatsvinden als onze Messias terugkeert, (Zie Mattheüs 24).

Niet alleen zal Hij op de laatste dag terugkeren, en zal de opstanding zijn, maar Hij zal ook 1000 jaar lang regeren, en dat heeft te maken met de laatste dag.

Openbaring 20:4-6

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En *ik zag* de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij werden *weer* levend en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar *lang*. Maar de overigen van de doden werden niet *weer* levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar *lang*.

We worden bij Hem gebracht op de Dag van de Heer.

2 Thessalonicenzen 2:1-2

En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een *uiting* van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn.

Als je gaat onderzoeken wat de Dag van de Heer inhoudt, dan kom je al snel tot de conclusie dat er tijdens deze "dag" veel dingen zullen gaan gebeuren. Daarom concluderen veel mensen dat het niet om een letterlijke dag van 24 uur gaat. En dat is absoluut waar. Maar er is meer dat we moeten weten.

Petrus schrijft dat de Dag van de Heer zal komen als een dief in de nacht. Dit is een verwijzing naar de wederkomst van onze Messias Jesjoea.

2 Petrus 3:10

Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht. Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden.

Hier zegt Petrus ons dat de hemel en de aarde voorbij zullen gaan op de dag van de Heer.

We hebben net in 2 Thessalonicenzen 2 gelezen, dat de wederkomst van Jesjoea het begin is van de dag van de Heer, toch zal Hij 1000 jaar regeren op aarde (Openbaring 20:4)

Hoe kan dit allemaal gebeuren op de "Dag van de Heer" als het slechts één dag is?

We weten dat de hemel en de aarde niet voorbij zullen gaan tot het 1000 jarig rijk ten einde is, en Thessalonicenzen vermeldt dat de Dag des Heren begint bij de wederkomst van onze Messias, aan het begin van de 1000 jaar.

Dus waarom lijkt deze dag de 1000 jarige heerschappij van onze Messias te weerspiegelen?

Omdat de "Dag van de Heer" staat voor een dag als duizend jaar, niet slechts een periode van 24 uur.

2 Petrus 3:8

Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag.

Openbaring 20:4

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij werden weer levend en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Dus, de Dag van de Heer is 1000 jaar lang.

Dit is de 7e periode van 1000 jaar.

De 7e dag kennen we in de Schrift als de Sabbat.

Deze 1000 jarige Sabbat dag is de periode dat de Messias Heer of Meester is, als we met Hem zullen leven en regeren in het Land.

Daarom zei onze Messias dat Hij de Heer is over de Sabbat ... de Sabbat waar Hij naar verwijst is de Dag van de Heer ... daarom is het Zijn dag ... de Dag van de Heer is niet een gewone dag, het is de Sabbat.

Contextueel verwijst Jesjoea naar de Sabbat op de 7e dag, maar profetisch vertegenwoordigt de Sabbat symbolisch de "Dag van de Heer", die nog in de toekomst ligt.

Lukas 6:5

En Hij zei tegen hen: "De Zoon des mensen is Heere, óók van de sabbat."

Deze periode van 6000 jaar voor de mens wordt later in Genesis getoond, in het verhaal van Noach.

Genesis 6:3

Toen zei de HEERE Jahweh): Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is, maar zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn.

Hoe verhoudt die 120 zich tot de 6.000?

Als je bedenkt dat een Bijbels jubeljaar een periode van 50 jaar afsluit, dan is 50 maal 120 de 6.000 jaar.

6000 jaar lang zal JHWH het stellen met de mens ... na 6000 jaar ... komt Hij naar beneden, door Zijn Messias Jesjoea.

Dus Hebreëen 4 vertelt ons over de rust die we zullen binnengaan, nadat we hebben geloofd en de race hebben volbracht.

Onze Messias zal wederkeren op de 7e dag om ons te bevrijden bij de opstanding, en het land binnen te brengen, dat ons werd beloofd.

We zijn nog niet in die rust, maar we kijken er naar uit.

Hebreëen 4 gaat verder:

Hebreëen 4:4-9

Want Hij heeft ergens over de zevende *dag* als volgt gesproken: En God heeft op de zevende dag van al Zijn werken gerust. En op deze *plaats* opnieuw:

"Zij zullen Mijn rust niet binnengaan!"

Omdat dus *het feit* blijft dat sommigen deze *rust* binnengaan, en dat zij aan wie het Evangelie eerst verkondigd was, niet binnengegaan zijn vanwege *hun* ongehoorzaamheid, bepaalt Hij opnieuw een zekere dag, *namelijk* heden, wanneer Hij zo lange tijd daarna door David zegt (zoals al eerder gezegd is):

"Heden, als u Zijn stem hoort,
verhard *dan* uw hart niet."

Want als Jozua hen *al* in de rust gebracht had, zou *God* daarna niet gesproken hebben over een andere dag. Er blijft dus *nog* een sabbatsrust over voor het volk van God,

Heb je dat begrepen?

“Er blijft dus *nog* een sabbatsrust over voor het volk van God,”

Nogmaals...

“Er blijft dus *nog* een sabbatsrust over voor het volk van God,”

Hebreeën 4:10

Want wie Zijn rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne.

Wanneer rusten we van die werken? Nu?

Nee...Hebreeën 4 geeft al aan dat we later zullen rusten. Openbaring 14 geeft ook aan dat de rust van onze werken pas later zal plaatsvinden.

Openbaring 14:13

En ik hoorde een stem uit de hemel tegen mij zeggen: Schrijf: Zalig zijn de doden die in de Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun inspanningen, en hun werken volgen met hen.

Laten we doorgaan met Hebreeën 4...

Hebreeën 4:11-13

Laten wij ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door *het volgen van dit voorbeeld van ongehoorzaamheid* ten val zal komen. Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen.

Dus, volgens Hebreeën zijn we nu nog niet aan het rusten.

We wachten op die rust.

Terwijl we wachten wordt ons verteld dat we niet ongelovig moeten worden, of ongehoorzaam.

Als onderdeel van die gehoorzaamheid wordt ons verteld dat er voor gelovigen een Sabbatrust blijft.

En weet je wat ... zelfs wanneer de Sabbat profetisch is vervuld, en onze Messias ons de rust geeft tijdens Zijn 1000 jarige regering, moeten we NOG STEEDS letterlijk de Sabbat houden.

Jesaja 66:23

En het zal geschieden dat van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat alle vlees zal komen om zich neer te buigen voor Mijn aangezicht, zegt de HEERE (Jahweh).

De Sabbat zal nog steeds bekend zijn tijdens de Sabbatregering van onze Messias, ook al wordt de profetische betekenis van de Sabbat tijdens het duizendjarige rijk vervuld.

Des te meer reden om vandaag de dag de Sabbat nog steeds te houden, want die was er al vanaf het begin.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)